

[Arbejdsministeren]

der kunne gennemføres flere plankurser – ca. 21.600 plankursusuger i alt, dvs. samme aktivitetsniveau som i 1986, bortset fra den ekstraordinære aktivitetsoverførsel fra LAMU. Målsætningen vedrørende VTP- og IDV-aktiviteten indebærer således en aktivitetsudvidelse inden for givne bevillingsrammer.

Jeg gav i Folketinget den 5. november tilsagn om, at der ikke vil ske nedskæringer på de almindelige specialarbejderuddannelsesaktiviteter, selv om man sætter nye aktiviteter i gang – konkret kap. V-området (kurser for arbejdsledere, laboranter, tekniske assistenter m.fl.). Det er nu dokumenteret endnu en gang. Der er tværtom tale om en betydelig udvidelse af de almindelige specialarbejderuddannelsesaktiviteter gennem VTP.

Spm. nr. S 1022

Til *indenrigsministeren* (10/4 87) af:

Tinning (VS):

»Vil det være i overensstemmelse med kommunalfuldmagten, at kommunerne uden særlig lovhjælp yder økonomiske tilskud til private organisationers sociale arbejde, herunder socialt arbejde, der iværksættes af fagforeninger, A-kasser og fagbevægelsens fællesorganisationer?«

Begrundelse

Der er som bekendt lange historiske traditioner for, at private organisationer iværksætter foranstaltninger til afhjælpning af sociale problemer. Der er lige så lange traditioner for, at det offentlige – ikke mindst kommunerne – på forskellig vis støtter socialt arbejde i privat regi, bl.a. med økonomiske tilskud. Disse tilskud ydes i vid udstrækning uden særlig lovhjælp.

I de senere år har fagforeninger, A-kasser og fagbevægelsens fællesorganisationer konstateret et stærkt voksende behov for at kunne tilbyde rådgivning vedrørende social- og arbejdsmarkedslovgivningen og professionel bistand til afhjælpning af sociale og arbejdsmarkedsmæssige problemer. Da disse opgaver er af en helt anden karakter end fagbevægelsens fagpolitiske virksomhed, er der opstået behov for ansættelse af professionelle sociale medarbejdere. Da der endvidere er tale om løsning af sociale rådgivningsopgaver, der indholdsmæssigt nøje svarer til de

rådgivningsopgaver, det offentlige sociale system er forpligtet til at varetage (bl.a. i henhold til bistandslovens § 28), vil det selvfølgelig være rimeligt, at kommunerne bidrager til udgifterne. Der er da også i Socialministeriets cirkulære af 9. oktober 1975 om rådgivning efter bistandsloven peget på, at det kan være hensigtsmæssigt at udstationere sociale medarbejdere ved bl.a. A-kasser for at undgå dobbeltbehandling af sociale problemer og for at opfange sociale problemer på et tidligt tidspunkt.

Udstationering indebærer imidlertid, at de sociale medarbejdere har et ansættelsesforhold i det kommunale system. Hermed kan nogle væsentlige fordele gå tabt. Styrken ved en rådgivning uden direkte relation til det kommunale rådgivningssystem er netop, at man her opfanger henvendelser fra mennesker, der af forskellige årsager afstår fra at henvende sig til det kommunale system. Oftest vil denne kontakt derimod kunne etableres via det mere uafhængige rådgivningstilbud. Det kan ud fra sådanne overvejelser være mere hensigtsmæssigt, at kommunerne i stedet for en udstationeringsordning vælger at give tilskud til, at organisationerne selv ansætter sociale medarbejdere.

Foreløbigt svar (28/4 87):

Indenrigsministeren (Enggaard):

Jeg har til brug for besvarelsen anmodet Socialministeriet og Arbejdsministeriet om en udtalelse.

Når disse udtalelser er modtaget, vil jeg vende tilbage med en endelig besvarelse af spørgsmålet.

Spm. nr. S 1025

Til *statsministeren* (10/4 87) af:

Ole Vagn Christensen (S):

»Hvilke initiativer vil statsministeren tage for at sikre, at Hanstholm Kommune ikke belastes økonomisk og socialt af Frøstruplejrens beliggenhed i kommunen?«

Begrundelse

Ifølge omtale i blandt andet Thisted Dagblad den 9. april og Jyllands-Posten den 10. april belastes Hanstholm Kommune alvorligt